

Hámos Imréné A Rokonaival

Ez a kép Mátyásföldön készült. Egy vasárnap. Ezen olyan április-május lehet, mert már lombos fák vannak. Szerintem 1933-ban készülhetett, mert van olyan kép, amelyiken a férjem és én és a gyerek, a Marika van csecsemőként, és ugyanebben az öltözékben vagyok. Ez vagyok én a virágos ruhában (jobbról a második). Aki hozzám bújik, az a mostohaúgom, a Déri Mária. Mellette Juliska van, ő a mostohaanyám testvérének, a Linka nagynénémnek a lánya. Ez Schneller József, az Etel férje (felül, jobbról a második). Mellette Etel. A József mellett jobbra az az apukám, Schultz Ármin. Ez az anyósom, jobbról az első. Mellette van Magda, az anyukám ikertestvérének, a Netka néninek a legidősebb lánya, aki Amerikában tavaly halt meg. És mellette van a férjem, Hahn Imre. Fiatalasszony koromban minden vasárnap voltak kártyapartik nálunk. Sokan jöttek, a sógornőim, Klári és Irén, a mostohaanyám rokonai meg az unokatestvéreim, a Náci bácsi fiai. Annak ellenére, hogy amikor összeházasodtunk, a férjem azt mondta, hogy nincs rokonság, de ez egyáltalán nem volt betartva. Mi 1929-ben költöztünk oda, és 1930-ban a szülőanyám legidősebb bátyja, a Náci bácsi Mátyásföldön épített házat, és ott laktak a három fiukkal. Közel volt a két ház, öt percre. Az unokabátyáim a férjem barátai voltak -- rokonok és barátok is. Szerettem őket nagyon, intelligens, művelt, olvasott emberek voltak. Érettségiztek. Akkor nagy szó volt, ha maturált valaki [lásd: Érettségizettek aránya 1920 körül]. A Náci bácsiékhoz mi is sokat jártunk. Szerettek minket, különösen a Náci bácsi. A Lina néni furcsa asszony volt, szeretett előkelősködni, pedig műveletlen volt. Vacsora után átmentünk, különösen amíg nem volt gyerek, és aztán pedig nagyon szoros volt a kapcsolat az én gyerekeim és az Andor fia között. Vendégszerető ház voltunk, nagyon szerettek nálunk lenni. Sokszor volt, hogy már ebédre kijöttek, sokszor volt, hogy hoztak magukkal ebédet, sokszor közösen főztünk. A kártyázás még akkor is volt, amikor már megvoltak a gyerekek. A sógornőmék, a Kláriék is jöttek, bár ott jó pár évvel idősebb gyerek volt. Nagyon szerettek itt lenni. Mátyásföldön is nyaraltak a sógornőmék. Nem nálunk, hanem kivettek lakást, de az anyósom főzött nekik. Klárral szinte hetenként találkoztunk. Nagyon, nagyon szerették az én gyerekeim az ő gyerekét, nagyon szoros kapcsolat volt. Vesekővel operáltak 24 éves koromban. És amikor én beteg voltam, a két gyerekemet a Klári gondozta. Náluk is lakott a férjem a gyerekekkel, mikor én kórházban voltam. A háború előtt nem olyan sűrűn, de jártunk színházba, moziba. Én operába

először fiatalasszonyként kerültem, a férjemmel együtt voltunk az operában. Volt Mátyásföldön az IKARUSZ-nak egy sportterme, és ott egy héten egyszer voltak színelőadások. De Pesten sokszor voltunk, a nagy mozikba jártunk. A Kossuth Lajos utcában van egy mozi, azelőtt Fórumnak hívták, ott láttam az első hangosfilmet. Volt sokszor, hogy egy egész sort elfoglaltunk, mert jöttek a Náci bácsiék, mi mentünk, jöttek a sógornőmék. Úgy emlékszem, hogy általában későbbi előadásra mentünk. Persze ez minden akkor volt, mikor nekem még nem volt gyereke. De azért volt, hogy megkértük Klárit, hogy jöjjön ki vigyázni a kisgyerekekre -- de ez nem olyan sűrűn fordult elő.